

De bijwerkingen van een achteloze coming-out

INTERVIEW

IREEN WÜST

Ze heeft spijt van haar opmerking over een 'leuke vriendin'. Het moet nu over schaatsen gaan.

Van onze verslaggever

John Volkers

VANCOUVER Eén zinnetje in het presentatieboekje *TVM Helden* leverde Ireen Wüst spanningen op die ze liever, zo kort voor de Olympische Winterspelen, niet had gehad. Ze zei in het in oktober gepresenteerde gidsje, haast tussen neus en lippen door: 'En ik heb sinds mei een heel leuke vriendin.'

Die vriendin bleek shorttrackster Sanne van Kerkhof, die zich vervolgens ook voor de Spelen van Vancouver plaatste. En toen werd die relatie plotseling een onderwerp, waarvoor de media zich interesseerden. Een jong lesbisch stel, samen in het olympisch dorp, heel apart, in die sfeer werd geredeneerd.

Na één interview dat haar in zijn uiteindelijke vorm niet beviel, had Wüst er al genoeg van. In de aanloop naar de Spelen wees ze elke vraag in die richting af. 'Ik wil het over schaatsen hebben. Jij vraagt Sven Kramer toch ook niet hoe het is tussen zijn vriendin en hem. Dus waarom zou je dat aan mij vragen? Als ik nu een relatie zou hebben gehad met een jongen, zou je me ook niks hebben gevraagd.'

Vragen of haar opleving deze winter – ze won de wereldbeker 1500 meter in Heerenveen – te maken heeft met het gevonden privégeluk, werden allemaal als niet ter zake doend afgewimpeld.'

Het verhaal van Sanne en Ireen ligt op straat, sinds de publicatie van het dubbelinterview in de GPD-bladen dat bijna tot een kleine persbryocot

leidde. Wüst zegt dat ze er niet blij mee is, terwijl het een braaf stukje was over twee vrouwen die meestal ver van elkaar en op reis een sportleven leiden.

In de aanloop naar haar eerste competitiedag van de Spelen, zondag de 3 kilometer, tracht Wüst het onderwerp volledig te vermijden. Het is alsof haar coming-out haar last heeft bezorgd, maar misschien is het de olympische spanning – bekend verschijnsel – die haar bij de keel heeft gegrepen.

In Vancouver verdedigt de 23-jarige Nederlandse schaatsster haar olympische titel op de 3 kilometer. Dat gaat ze doen tegen de topfavoriet Martina

Ireen Wüst Foto Reuters

In Turijn was Wüst nog het meisje dat instinctief de juiste dingen deed

Sablikova uit Tsjechië, met de Duitse Stephanie Beckert en de Canadese Kristina Groves als andere serieuze podiumklanten.

Vier jaar geleden, in Turijn, was Wüst het meisje van 19 dat de juiste dingen deed zonder erbij na te denken. 'Het is toen als een roes aan me voorbij gegaan. Pas in juni, juli kwam het besef wat er gebeurd was. 'Ik ben vier jaar verder en heb sindsdien heel veel gewonnen. Er is druk, realistische druk. Ik kom hier natuurlijk niet om ergens in de middenmoot te schaatsen.'

Haar grote kracht, destijds, was haar onbevangenheid. 'Maar de wereld om je heen wordt anders, dus

verander jij ook. Je kunt niet dezelfde blijven. Is een normaal en gezond proces.'

Ze was de junior die achter elke zin 'keigaaf' zei, of 'knallen'. 'Het zou raar zijn als ik op mijn 28ste nog keigaaf zou zeggen. Dan denkt iedereen: die Wüst kun je niet serieus nemen.'

Ireen Wüst, rijdster met een aflopend contract bij de best betalen-

de ploeg (TVM), heeft zichzelf moeten veranderen, om te slagen. Ze zegt dat ze zichzelf egoïsme heeft moeten aanleren. 'Dat is niet de aard van dit beestje. Ik wil mensen graag helpen. Maar het moet wel gelegen komen, als ze iets aan me vragen.'

Ze had het na de succesjaren 2006 en 2007 moeilijk. Ze raakte, in haar ijver bij te blijven, overtraint. Daaraan moest ze denken toen ze in november in Heerenveen de wereldbeker 1500 meter won. 'Er was blij dat ik terug was op de hoogste trede. Het was voor de buitenwereld ook de bevestiging dat ik terug was. Zelf wist ik dat wel, maar ik moest me constant verdedigen. Nu dacht ik: jongens, een betere bevestiging kan ik niet geven.'

Vancouver wordt anders, beseft ze. 'In Turijn dacht ik: kom maar op, ik heb er zin in. Het waren mijn eerste Olympische Spelen, supermooi. Ik had een vroege rit, vloog erin. Dat erin vliegen wil ik niet veranderen. Omdat ik op die manier al veel heb gewonnen. In mijn ogen is de 3 kilometer geen lange afstand. Meer een verlengde 1500.'

'Als ik goed ben, kan ik het ook lang volhouden. Zo niet, ga ik op een hoop. Ik heb er wel vertrouwen in. Ik heb vaak gezegd, ik schaats voor mezelf. Ik heb niet zoveel last wat mensen ervan denken.'